

[Svend E. Johansen.]

Det er en Kendsgerning, man ikke kommer uden om. Det er altsaa Arbejderregeringens store Indsats i Spørgsmaalet om de langvarigt arbejdsløses og de ungdomsarbejdsløses fremtidige Stilling.

Naar jeg nu skal vurdere Regeringens Opgaver — og det har man vel Lov til at gøre, selv om man ikke hører til Regeringspartierne —, saa vil jeg gerne igen minde om, hvad jeg har sagt og understreget nogle Gange, at det, som bekendt, er en Arbejderregering, vi har her i Landet, og denne Regering's fornemste Opgave, som den ogsaa har givet Udtryk i de Brochurer og Pjecer, den har udsendt, i den Agitation, den har ført, er at værne Smaakaarsfolks Interesser, at sørge for, at den jævne Befolkning i dette Land ikke bliver udplyndret og udbyttet af de fæle Kapitalister, som Socialdemokratiet ikke kan lide, og som det har svoret Død og Undergang og meget andet siden 1870. Paa denne Baggrund har man fra Regeringens Side gennemført Planøkonomien. Man har oprettet en Valutacentral, man har gennemført en Toldlovgivning, man har gennemført Forbrugsafgifter, alt sammen i den Hensigt at beskytte den danske Produktion, at skabe Arbejde for danske Arbejdere, at bevare Arbejdet her i Landet. Men til Trods for Valutacentral, til Trods for Toldlove og Forbrugsafgifter, eller skal vi rette det og sige paa Grund af disse Ting staar Regeringen i Dag i den hjælpeløse Stilling over for Arbejdsløsheden, som den selv giver Udtryk for i Bemærkningerne til det Lovforslag, vi behandler i Dag, og det, der tidligere har ligget paa Rigsdagens Bord.

Og hvad har saa Følgerne af Arbejderregeringens økonomiske Politik været? Det kan siges meget kort og meget hurtigt. Jeg kan her tilslutte mig det ærede Medlem Hr. Clausager, der i en tidligere Debat sagde, at denne Regering har ført en økonomisk Politik, der har gjort de rige rigere og de fattige fattigere. Det er Sandheden, det er Situationen i en Nøddeskal. Det kan man aflæse af de officielle Tal, Statistisk Departement har udarbejdet. Gennem den officielle Statistik kan man spore en økonomisk Bedring som Følge af den Politik, Regeringen har ført.

Jeg vil gerne nævne nogle Tal fra 1931, det Aar, man oprettede Valutacentralen, og sammenholde dem med de tilsvarende Tal fra 1935, det sidste Aar, for hvilket Statistikken er færdig. Disse Tal, som angiver Kurserne paa Københavns Børs, viser tydeligt, hvad Regeringens økonomiske Po-

litik har betydet. Banker er steget fra 77,5 til 89, Rederier fra 74,4 til 85,1, Industrielsselskaber fra 82,8 til 95,8, andre Selskaber fra 87,7 til 122,4, en Stigning over hele Linien, udtrykt i Papirerne paa Københavns Børs. Det betyder naturligvis en større Udbyttelig, en forøget Indtægt af de Kapitaler, der er investeret i disse forskellige Former for Erhverv. Obligationer er i samme Tidsrum steget fra 94,9 til 98. Og det er altsaa Arbejderregeringen, der har gennemført dette storslaaede Program.

Og saa maa vi selvfølgelig ikke glemme, hvad Arbejderregeringen har gjort for Arbejderne her i Landet, for de har sandelig faaet deres Del. Den gennemsnitlige Time-løn for fagorganiserede Arbejdere var i 1931 1 Kr. 32 Øre og i 1935 1 Kr. 33 Øre, saa man kan ikke bebrejde Regeringen, at den ikke har gjort noget ogsaa paa dette Felt. At Leveomkostningerne i 1931 var 100 og i 1935 var steget til 112, er kun et Udtryk for den anden Side af den samme Sag, for det er klart, at der er nogle, der skal betale disse Stigninger, dem griber man ikke ud af Luften, de maa komme et Sted fra. Regeringens økonomiske Politik har med andre Ord bevirket, at Smaakaarsfolk i dette Land har faaet en Stigning i deres Indtægter paa 1 Øre i Timen i Løbet af disse 5 Aar, det vil sige ikke engang 1 pCt., medens Leveomkostningerne er steget med 12 pCt. Det er tydeligt og klart, hvem det er, der her maa betale, og hvem der faar Fordelen.

Og skulde man være i Tvivl selv om disse Tal, kan jeg nævne, at i 1933—34 var der 160 Personer i Danmark, der havde en Indtægt paa over 100 000 Kr., i 1935—36 var det steget til 311, altsaa der var 151, der havde opnaaet en betydelig økonomisk Bedring. I samme Tidsrum steg Tallet paa Personer med en Formue paa over ½ Mill. Kr. fra 1 257 til 1 487, med andre Ord 230 danske Borgere havde formaaet at bedre deres Formueforhold i betydelig Grad. Jeg tror, man fra konservativ Side skal være taknemmelig for den Hjælp, Regeringen har ydet de Interesser, de Konservative ellers varetager, og her har man i Virkeligheden den naturlige Forklaring paa, at Arbejderregeringen har været i Stand til at gøre et saa kraftigt Indhug i de konservative Vælgeres Rækker, som Tilfældet har været.

Det Forslag, der her behandles om Beskæftigelse af de langvarigt arbejdsløse, er i Virkeligheden en Skueret, fordi det ikke løser Spørgsmaalet, fordi det overhovedet ikke hjælper paa den Tingenes Tilstand, man vilde afhjælpe. Retsforbundet har